

ديوان لدواعي السفر

للشاعر: إسلام غيث

حقوق الطبع والنشر محفوظة
لدار الاديب

اسم الدار	دار الأديب للنشر والتوزيع
اسم الديوان	لدواعي السفر
اسم المؤلف	إسلام غيث
رقم الإيداع	(٢٠١٨/٢٧١٩٢) بدار الكتب المصرية
الإخراج الفني	دار الأديب للنشر والتوزيع
الغلاف	من تصميمات الدار

دعوة وإهداء

اهداء الى روح ابي الغائب والنائم طويلا

والى امى الغاليه ادامها الله وامد فى عمرها
والى قلبها الحنون الذى يسكن به ايام طفولتى
ومراهقتى وشبابى
والى وقتى الذى اهدرتة فى حب من لا يستحق
واهديه ايضا الى كل من يقرء ما بين سطور انه
يجب
(ان تختار قبل ان ينبض قلبك)

وان لاحساسك حقا عليك
و ان لمشاعرك معنى لا يقدره و لا يستطيع قرائته
سواك
ومن شعر انك انت هو
روحا فى جسدا فى زمنا واحد
و لا انسى ان اهدى للبحر شيئا مما كتبت ...

مقدمة:

انتشرت اللهجة المصرية بعد الفتح الإسلامي لمصر ونشأت في منطقة دلتا النيل (الوجه البحري) حول مراكزها الحضارية وهي اللهجة السائدة في مصر واللهجة المصرية هي لهجة محكية في الأساس وكمثل باقي اللهجات العربية فإن اللهجة المصرية غير معترف بها رسمياً ولا تكتب بها الأبحاث العلمية بالرغم من استخدامها شفوياً في التدريس في المدارس والجامعات. وقد تأثرت اللهجة العامية المصرية وأُشربت بلغات أخرى القديم منها والحديث كاللغة المصرية القديمة وحتى الحيثية والفينيقية ومرحلتها الأخيرة القبطية، والإنجليزية واليونانية، والتركية، الفارسية، والإيطالية والفرنسية، وذلك نتيجة لموقع مصر بين قارتي العالم القديم (آسيا وإفريقيا)، وأيضاً لتنوع الحضارات التي حكمتها وانفتاحها على الثقافات المجاورة .

ليست اللهجة المصرية قواعد إملائية ثابتة رسمية، وإن كان هناك محاولات لوضع قواعد ثابتة، وتختلف قليلاً من منطقة لأخرى في نطقها. والمشهور منها تخفيف الكلمات بصفة عامة [بحاجة لمصدر] فغالبية المصريين لا يفرقون في نطقهم بين الذال والزاي فكلهم زاي والطاء تنطق ز مفخمة وأحياناً إذا تعثر نطق الذال أو الطاء بزاء تراهم يستبدلونها بحرف آخر وكذلك الثاء فتراهم ينطقونها سين أو يستبدلوها بحرف آخر أو بتبديل أماكن الحروف فمثلاً تنطق الكلمات كالآتي:

المضارع في اللهجة المصرية أو ما يمكن تسميته المضارع المستمر يكون دائماً بإضافة باء إلى الفعل في المصدر:

أنا أشرب الآن = بشرب

أنا أنام الآن = بنام

أنا أحبك = بحبك

أما المستقبل في اللهجة المصرية فيعبر عنه في أغلبية المناطق بحرف الحاء أو الهاء كما في اللغة القبطية بدلاً من سين المستقبل في الفصحى:

سأشرب = حاشرب = هاشرب

سأقتل = هأقتل

أما أداة النفي اللهجة المصرية فهي (مش) ومش تعني (لن) ولكنك إذا أردت استخدامها ك(لم) أو (لا) تتفصل فتأتي الميم في أول الكلمة والشين في آخرها:

لن أشرب = مش هاشرب

لا أشرب = مش بشرب = مابشرش

لم أشرب = مشربتش

لم أذهب = ماروحتش

لم أنم = مانمتش

المبني للمجهول في اللهجة المصرية يكون بإضافة
(ات) في بداية الكلمة أو (ا) فقط مثل:

صُنِعَ المنتج = المنتج اتصنع

ضُرِبَ الولد = الولد اضرب

(بدلاً من اتضرب لأنها تكون ثقيلة في الكلام)

اما عن الشعر العامي هو : الشعر المنسوب إلى
العامية وهي ما تتكلمه عامة الناس في حياتهم اليومية.
وهو كل شعر منظوم بلهجة غير اللغة العربية
الفصحى. فأبي شعر خلاف الشعر العربي الفصيح هو
شعر عامي أو شعر شعبي. والشعر العامي هو الذي
يتكلم بلهجة أهل البلد الدارجة .

إن أول ما نلاحظه في شعر العامية هو التطور
المتلاحق الأنفاس منذ نشوء الموشحات الأندلسية وفن
الزجل عن طريق الشعراء الجوالين في الأندلس، وهم

طائفة من الشعراء كانوا يطوفون على الملوك والأمراء
يستجدون منهم بترديد الأبيات الشعرية

التي يحفظونها، وأغلب الظن أن شعر العامية تطور
من هذه الطائفة لانتشارها واختلاطها بالعامية مما بهرهم
بالموشحات وبالنظام النسقى واللحنى الخاص بها
وبتكوينها السهل والمميز فى الوقت ذاته، من أغصان
وأسماط وأوزان اختلفت عن شعر العرب لاختلاف البيئة
والثقافة مما أدى لاختلاف الرؤية الشعرية ومحاولة
وضعها فى نمط مختلف يستسيغه الناس، فبدأ العامة
يتمثلون الموشحات لكن بلغة عامية، وإن كانت تقترب
من الفصحى فى بادئ الأمر لعدم وجود هوة بين
الفصحى والعامية فى ذلك الوقت، ومع انتشار العامية
مع الوقت بدأت تأخذ شكل المربعات أو فن الواو، ومن
أقدم ما وصل إلينا فى هذا الفن هو مربعات ابن
عروس، تلك الشخصية التى تحدث عنها الكثير ما بين

الحقيقة باعتباره شخصية عاشت بين الناس ورددوا شعره وبين من اعتبره شخصية أسطورية من نسج الخيال الشعبى .

وشعر العامية المصرية هو الأقرب للقلوب والوجدان لسهولة ولين كلامه وكثافة صورة المعبرة عن مشاعر المصريين المتأججة بمشاعر مصرية متأصلة في وجدان الشعب المصري التي تفيض مشاعره بأحاسيس طالما تخرج في صورته شعرية تطنب لها القلوب والعقول .. وتمس فينا الوجدان فتتنفض لها الأبدان .

بقلم د. سيد غيث ..

ازوريس

انا لما سبتك كان حسی منى بيندبج
من كل كلمه قلتها ساعة الفراق
بس كان لازم اقولها قبل ما ينتهى الاشتياق
يا حبيبتي مين اللى قال ان الظروف كانت سند ؟
ومين اللى قال ان الامانى كانت بتهرب من الحقيقه !!
و مين اللى قال ان الحقيقه مش تعب
انا لما سبتك سبت ليكى كام سبب
و تهت بعدك ...
لكنى عشت برسمك ما بين ضلوعى حب دافى بيشتهى
فيه العتب
فصدقينى و متصدقيش انى نسيته ..
وانى نهيت فيه حكايه بتبتدى بكلمه بحبك

وبتنتهى فى انى بعدك ... لسه عايش فى اللى فات

بس كان لازم اكون وسط اللى مات ...

اوزريس لما جه اخوه وقتله عشان فى ملكه حب زيك

ازيس جميله زي عين الشمس طالعه زيك تمام

دورت على كل حته فيه وسألت عن حب ليها

و لما كان الحب باقى بعد موته....

صممت تجبله حورس اللى عاش لعنيها يوفى لجل ما

يداوى الالم

مين اللى قال ان اللى بنا وقت فات ؟!

و ازى تقولى ما حبنيش ؟!

و ازى تشوفي انى خنت

وانا يا حبيبته كنت مدبوح من هواكى لما هنت ..

شفت فيكى الفجر صبح بيترسم فيه الغناوى

و انتى شمسي اللي هله والحكاوي.. بتتنقش فوق

جبين ليلي الغطيس

و ان حبي راح فطيس ..

لسه باقى العمر بينا وانتهى من غير كلام..

من غير سلام !!!..

www.alkiyadhi.com

الهارب

انا الهارب بلا قارب
انا الراجع ليكى فالغالب
انا الحاضر و نا الغايب
و نا الدايب و لا عاتب
و نا الواقف على شطك
ماسك فيكى مش سايب
بخطى برجلى على بحرك
وبتمنى يكون غاضب
بتمنى يكون قدرى
نهايه فدمعك التايب
انا كاتب سنين عمرى
على شوقى ومش غاصب

تعودی لیه او تمشى
معدش فیه شىء عاذب
لان قلبى ما بینسى
ملاح وشك الغایب
تملى بأمن الذکرى
على یومى على بکرا
على فجرى اللى مستنى
رجوعك لیه مالغارب
تملى ليلك بیندهلى
ویهزمنى ویحرمنى
ولما یحب یوعدنى
یعضمنى بأمل شایب
عاشق عنیکى لکنى

بترجى رجا خايب

عارف نهيتى بالملى

لكنى بعاند الصاحب

الواد عرفان

الحب يا حلوه مش شبكه و سهره وشقى ونقار

و له وا حد يجى بفلوسه يختار

الحب موده ما بين اتنين

قالو زمان الواد عرفان حب يكون للبت بهانه

عرفان ما بيملك غير قرطين زارع فيهم يجى كام عود

قلبه و تعبوه هيعمل ايه ... حب الواد و ما كان بأديه

راح البيت و دخل من بابيه ...

و زى العرف ما قال ما تأخر

جاب الفرش الواد م البندر

و راح لابوها لجل ما يوفى بوعده تمام

لكن العمده سبقوه و خدها بكام ملطوش زياده فى جيبه

يا عرفان اعقل يابنى مادام بتحب لبد تضحى

البت و قالت عايزه اعيش اصل فلوسه يابنى كتير

يلا كمان ما كنتش نصيبك

بيعه و شروه و كله بيمشى

ترحال

مكتفه الايدين والعمر سارح منه فى بديته
لا وصلنا مراسيل و لا الفجر طاللنا بمريته
يا صرخة المواويل فى غربة الترحال
رد عليه الصوت و جوبى اسألتى
من قد ايه الليل فارضلنا احكام ؟!
و لو الف نجم وصال ليه القمر مسجون ؟!
و العشق ليه بردان ؟!
لو كان الدفى بالايدي ما كان رمنا الليل وسط حنين
خجلان

وليه اعشها سكات لما السكات نساى ؟!
من قد ايه الموج يوعدنى انه جاى
يا بحر قلى ليه حارمنى مارسيلك ... مع ان حبى ليك
فوق الجبين مكتوب
من يوم ما دق الشوق بابى وانا اشكيلك

كنت اجيك ملهوف انده تجاوبنى
تعالى مد كفوف سلم وعاتبنى
لكنى من كام يوم ما لقيت جوابك ليه ؟!
صخرك نفى انى كنت هنا موجود
يا بحر قولى ليه عنك بتبعدنى ؟!
مش كنت على الاخلاص ديما ماعهدنى
فاكر حكاوى زمان لما كنت احكيك عن حب لسه

جديد

و اسمع تقاويلك
اهى بعدت وسابتنى وزى ماكنت بعشقها يا بحر على
شطك

ادينى برفضها يا بحر قدامك
فتعالى حاسبنى
مش صح انى اكون يا بحر بعثبك فلقاك بترفضنى ..
يمكن اكون غلطان بس الغلط مردود

و ادینی اهو عایش ویمکن احب جدید
سامع فی صوت فیروز بدایة حلم بینبت
و سامع حلیم موعود فرجع من تانی استبعد انی احب
جدید

دوشه جویه وانتی عارفنی صخره من صخرک
لما بکون موجوع بقسی علی نفسی
ویرفض ابان مدبوح احساسی جوانی
قلیه اعید الکره من تانی
مره و اهی عدت
ف یا صرخة الماویل و یا غربة الترحال ردی جوابتی
و قلی کمان للبحر یفضل یعاتبنی

تناقض

يمكن بستنى رساله وسؤال
و حبة امانى فالف احتمال
و سيره تصحى جوايه الخيال
صحيح انى رفضك؟ مين اللى قال؟!
انا مش بس رفضك انا رافض السؤال
رافض ان حبك يكون ليه حال
رفضك تكونى ليه احتلال
او حتى غربه فقلب ارتحال
او كلمه عبره فلحظة جدال
حرفك و اسمك اقرب مثال
انى اعلنت خلاص لعترال

انى كرهت كل اللى قال
انى فحبك صحبت الهلال
وانى زرعت ارضك امال
لو تحصديها تعدى المحال
كرهت قصايدى اللى كانت وصال
بين و بين حدود لرتجال
كرهت عنيكى اللى كانت مجال
لشعرى و وصفى و قصر الرمال
كفرت بحبك بعد احتيال
غرق ملمحك فبحر اختزال
كفرت بكل اللى كان واللى مال
و اللى خله حضورى ليكى امتثال
و اللى قال ان كان ليكى جلال

ينسى جلالك يا بنت الحلال
ينسى كل الكلام اللى سال
على طرف حدك وقت الدلال

حبیبتی ماتت

مین قال انك حبیبی

مین قال لیکی اثر

ملکیش امانی ولا صور

حبیبی ماتت وانتھت

و انتھی فیہ السفر

شبھا یمن تکنونی انتی

شفتی ف عنیہا القمر

او سمعتی کلمه منها

تعلمک معنی السهر

لکن حبیبی ... مش حبیبی

حبیبی ماتت وسط المطر

استنى يمكن تكونى هيه
و اللى مات يمكن شعر
بس اللى مات فيه عمره
ما هيعترف بيكى بشر
انا عمر وعمرى ليكى
كان منيتك شجر
كان شيلك جوه منه
عمر تانى من الامان
كان يغير خط سيره
لو تحسى بالزمان
انتى بعثى و كمان بعدتى
وانتها فيه اللى كان
شوفى غيرى وله حسى

بللی حبتیه و خان
ام انا معدش فیه
اسم لیکی او مکان
قهوه مره ... والمر کاسی
کل شیء
حتى الديوان
الحنين كتبلی
اسمی بخط اسود
ع الحطان
يبقى لیه اعیش وقلبی
محتل صوتہ
حبة غلان
کتبت شعر قالو ده عیل

اش فهمه ف الشعر لما

يتنصب المزان

من امته كان الواد ده هو

بيتنصب زى العيدان

كدبونى

و كذبوا فيه حاجات

استهتروا بيه وعابو

وقتلو فيه حكايات

انا مت .. بس عايش

منى صوتى ف السكات

وحبة غناوى متقسمه

لكام نهايه ف النيات

جايه تقولى انك رجعتى

و انك خلاص

وانك عشقتى الذكريات

وانك كتبتى على طرف شوقى

كام روايه م اللى فات

لاء كونى زى ما انتى

معدش فيه روايات

شخبطه

شخبطه فوق الورق

من غير سبب

و الشخبطه رافضه الحلول

مش مشكله اكتب عتب

المشكله انك خمول

يعنى ايه فيكى البرد

مغطى جواكى الفصول

مين اللى قال ان المطر

فيكى مستنى النزول

بتمثلنى دور البرئه

و تسقفى وسط الحضور

وتغیری فیکی الحقیقه
و تبدلی توب الظهور
ان کرهتک بس باقی
فیه لیکی کام جواب
اقری فیهم کام دقیقه
کانوا رفضین العتاب
كنتی لیه کل حاجه
كنتی لیه زمان وکون
كنتی عاشق حتی اسمک
كنتی وقت الزحام سکون
كنت برفض اکون لغيرک
كنت برفض اکون غیاب
كنت بکتب لیکی غنوه

و اسألى قهوه دياب
اسألى كشك السجاير
اللى كان بينى وبينك
و اسألى قلبك يقولك
قد ايه كنتى عذاب
لكنى تانتتى احبك
رافض اعلن لنسحاب

شفوکی فیہ کلیوباترا

حکیت عنک لکل الناس

و لاسمعوا ای کلام

مجرد صوره فا البرواز

و کام کلمه فا لکراس

و کام اسم علی الهامش

و کام غنوه تغلهم

غناوی الکاس

حکوا عنک و قالهم

کلام نواس

حکیت عنک بالوحده وبالاتفاس

و بالعزله اللى كت ليهم دليل احساس

حکیت عنک ولاکنی ما قلت کلام

انا عشقت لکنی عشقت غيام

بعدتی عنی و کرهتک لکن ما نسیت

صورتی ویه تلونتک

ف رکن البیت

و عصری الی کان بیندهک

ف وقت الشای

لما کان یغنیک حلیم

و بشای

و قلمی الی کان علی شانک

یدور ویلف

ما یرسی الا علی شالک

یقول و یزف

و حبره یبقی قدامک

اسیل ما یجف

و انتی وقف قدمی ونیل سهران

يصحى كل احلامى ف ليل بردان
و عشقك كان بيقسمنى وعيش و اموت
لكنى كنت بحبك بعلو الصوت
كنت تملئ اسهرلك واتريق على النايمين
و اغزلك وانتى فى سرى
تقولى يا عين
تحطى وردى ف كتابك
و تمشى لفين ؟؟
دانتى يدوب فاياك
ما عشتى يومين
انتى حكاية ضلتها وكان مكتوب
انى اشوف فيك زمن مغلوب
و انى اسيب الذكرى على بابى
تغنى فتلقى الغنى مصلوب

شفوکی فیہ کلیوباترا

لکن ده زیف

من امته کت کلیوباترا

مجرد ضیف

کلیوباترا عاشت ف انطونیو

لحد ما مات

و انطونیو عاش فیها ملک برایات

و انتی ما عشتی الا لنهایات

مجرد ذکرى بتنادی ونادی

مبحوح

شفوکی ازى فاناتى

مسار مطروح

ده کل الی کان لیکی

حلاوه روح

روحي هناك ضلي
و ما تعوديش
ما هتلقى غير صدى
و ما يكفيش
اصل اللى مات فيه
ده كان احساس
عايزانى ازي احكى
لكل الناس

طلبتي ليه ...؟؟

طلبتي ليه الصبح و انتی
متعشمه ف المتمه ترجع
اوعی تقولی انك سهرتی
لما سمعتی الواد بیدمع
عاشقه ليه ديما سكاتك
و السكات فيكى علام
بيعه ليه يا حلو ذاتك
للى داس فيكى الالم
صوتی لسه بينديكى
و السكات فيكى كلام
و السكات مش ناوى يسمع
ای حس او ملام
زى ما انتی رفضه ديما
انك تكونيلى سلام

عشت فیکی و اتنسیت
و اتنسی زی کتیر
و ادبجت و لا اشتکیت
و اشتکی فیہ الکلام
واللی حبک لسه واقف
زی ما یكون الغرام
شق قلبه فترمی
و ترمی فیہ الهیام
لکنه واقف لسه فیکی
دقته طعم انهزام
یبقی لیه یانونه ترضی
و الرضی یبقی لجام
فهمه منی ای کلمه
و له الکلام لساہ عویص
اعذرینی اصل عندی

الكلام لساه بصيص
فجر شعري لسه شائق
عتمة الليل الغطيس
وسيل وعودي اللي مابنا
لسه بينادي ... عليكى
بس انسي كل حاجه قلب تاب
عن غناكى
وتاب كمان عن حكيك
فأنسي خلاص كل اللي كان

فى عز بؤنه

كت الشمس بتسلم على الشبابيك
و كان البحر يندهنى فأستسلم على شطه
و اتمدد كما الغرقان ... اتهد على صخروه
فتتمرد تعابيري ما بين اللحظه و التانيه
فيتجسد فى الخيال ماضى
فلاقى فى وسط الموجه تشغلينى
فتسألنى سطور ورقى فأنقش بالحروف اسمك
و اسافر فى الكلام بيكى
اتمطوح كما السكران تايه فى احلامك
اهزى و مش فايق
وكأن الاخره فى بعدك ... وكأن الدنيا فى عنيكى
فيجلدنى سهيل شعرى
فأرجع من تانى اتعنت و انسى اللى كان ليكى
غريبه انى اكون عايش ما بتمنى اشوفك يوم

وغريبه انى اشوف صورتك فأحذفها مالا لبوم
جوايه شئ رافض انى اكون ليكى
سبأى البعاد يمكن سرق منى ليا ليكى
فمش فارق

و مين قال ان اللى مات بيعود ؟!
وزى ما كنتى هجرانى ادينى فى حضورى غياب
بقا بايخ انى اقول عوزك فلاقى فالاحتياج ازمه
ففرقينى ...

معدش للكلام لازمه
زى النهارده كان الكلام بنا بيبتدى
و كان الرهان انك غير اللى سبقوكى
و ان اللى فات كلهم خاينين
زى النهارده كان الكذب لسه بيبتدى
لسه فاكسر سرحتك وسط الكلام
و لما كنت اسألك تتجملنى

و تدارى عنى حد لسه جوه منك

و تتلونى ...

زى مكياجك تمام ... مكياج و بدره و مسكره

كل شئ فيكى رخيص

فما تعنيش ...

فتمكيجى و تلونى

وعيش زى بليتشو سخيف

ادى دورك مثلى

و افرحى لما يسقفلك ضعيف

اما انا فمش كفيف

قدری

قدری ان اقبالک

وقدری ان احبک

وقدری ان افارق عنیکى وفرقک

ومش قدری انی ادنی اسیرک وعبدک

مش قدری انی اخلی زمانک یخدنئ

ویبقئ زمانئ عنوان لحزنئ

مش قدری انی ادنی اسیر الئ فات

ویقولوا علیه قتیل ذکریات

وتتصعب علیه کل الحاجات

و وفئ لیکی رغم الالهات

صحیح انتئ لسه فئ قلبئ حببتئ

حتئ لو حببتئ وبعئتئ

صحیح بتربطنئ بیکی حکایات

وحبة امانئ ودقات ساعات

وكان كلمه شقوا صدر السكات
لكنى فعلا كتب نهايتك
ولو جوايه محتاجلك وعوزك
اصل حبي ده ملك حكياتي
مش ملك انتى ولا ملك نهاياتى
ولاملك عينك اللى راحوا و فاتونى
ولا ملك عندى ولا ملك ذاتى

لدوعى السفر

ضم سنينك فى بسبور سفر
و خد فى حجاتك حكاوى صحابك و ضحكت حبيبتك
اللى باعت كمان
و سافر كفايه تفضل تحبك خيوط الصدف
عاوز عنيه تصادف عنيك عشان تعاتب فيها اللى فات
هيفيدك ايه م الذكريات
هتحرق سجائر وقهوه وسعات
وتزرع فى ليليك فدان هموم وتصحى وتضحك فى وش
اللى عارفك
تدارى كأنك غزلت النجوم و فرشت السحاب تحت جبينك
فحضنت حبيبتك وسط الغيوم
سافر كفايه تنافق فى نفسك حلمك خلاص معدلوش لزوم
نبش الزمن ناحل ضلوعك وخانق كلامك بأدين السكات

رافض تفضفض حتى لا قريب ... غربه وعيشها فى
حضر الوطن

سافر كفايه صبر وعناد كل اللى قاعد عشانه انتهى
حلمك ومات ... و حبك و ضاع ... و صبحك حكايه
و سط حكايات

لم اللى باقى فى عمرك وروح
يمكن تلاقى فى بعدك امل
و ايه العمل !؟

حكم الفارق انك تكون زى الجبال
وقف فى وش الريح وتد
رافض تميل او تتحى
رافض تكون كمالة عدد
فسافر فى وش الريح وغيب

و اكتب فى صدر الحنين كلام
يمكن تعود ... فتلاقى الزمان فارد اديه
فتجرى عليه فتلاقى السكن

مش ايجابى

بقيت فى حبك مش ايجابى
لا بدافع ولا ببرر و لا بدور فى اللى فات
زى الحجر احساسى و مات
فى الشتا قبل اللى فات
كان المطر فوق الرصيف
و كت الجوامع لسه بتقيم الصلا
و الصيام كان لسه خالص من مفيش
و كنت متخاصم معاكى
كنت فاكر انك حبيبته هيعتبها خصام يومين
كنت اظن ... و ان بعض اثم
انى فى قلبك مهم
فمش مهم
انى اجيب ورد اصلحك
فلاقى رد الفعل عادى

و كأن ساقى الورد سم
فمش مهم
حب الطرف بدون الطرف
مش جنه فيها بتبتدى خطوة حياه
كنت ادم و لا كنتى حوه
ما كنتى ضلى لما تغويت
لا غزلتى حويله الشجر
و لا عشقتى ولا اشتكيت
فمش فارق بعدك معايا و ادينى لحبك نهيت
ادى ارضك وانا حر
سبحانه ربك فى سماه
قلبى و خلقه يبقى حر
فمستحيل تبقي دواه
فتحججى و تللكى واشتكى منى بوجع
قولى عنى مش طبيعى طلعى فيه البدع

و جیبي عیل کان معاکى و اعملی منه جدع

اشبعی غرورك بضغه

دروشیه وسط العید

افرحی بلمتهم علیکی

لكن انا طبعی عنید

بغیر و احافظ و اصون

عمری یعنی ما كنت لارج

لا عرفت اتسهوك فى حبی

و لا عرفت ارقق فى الحروف

یا خى ملعون الظروف

روحی یا غندوره بعید

انتی نقطه وسط بحر

و انا بحر

جوه منى عشاق الوف

فأرجعی وسط الصفوف

مش فاهم

ساعات الليل بتغلبنى
و يجى الصبح اتنهى واتسأل
و اقلب فى الماضى القها
تعاتبنى و اعتبها
دي حبتنى
ما حبتنيش
يمكن الظروف حكمت انها تبعد
يمكن وردى فى فاظتها
بيندها ده حبك موت
تفاصلها وهمس الليل
و سطر الشعر يندها
ما القاها تجوينى
ان كان على الحب
أنا قلبى مالو مرسى
لكن للبعد اسبابه

مش منطق اكون
حبك و حبانى
و يجى الغصب
يبعدنا
وان كان على اللى فات
ف عرفانى
ابيع دمي على جبينك
و لا لاقاى فى يوم
تعاتبنى
انا ضهرك وعكازك
اصون العهد و اصونك
ومن ضلعي ده تكوينك
و شريانك ك شريانى
بيجرى فى العروق عشقك
فلقانى فى الحنين واقف
و متمسك بايامك

على شانك
نقشت فى السنين ذكرى
بترفض بكره من بعدك
وحبسانى فى احلامك
تعاتبيني ... !؟
انانى احساسى فى حبك
حبيتك و ما حبتنيش
فتغطرس فى الحب احساسى
و حبتك بغرم البعد وبشده
انانى احساسى من طرفى
و انانى احساسك وكان ليكى
رجعتى انتى من بعدى
ومت فى البعد وحدانى
ففرقيني .. وان كنت لسه مش فاهم
فوحدانى

وتر بردان

بحبك و لو قلب راح يخسر
بحبك و لو راحت سنين اكثر
هدنى فالحب عود اخضر
لانا ندمان و لا حيران
و لا حابب النسيان
ولا على ليلي بتحسر
انا عاشق قمر خجلان
و لا عاشق اكون سجان
فليلة بعد متقدر
انا عاشق وعشقى زمان
وطن مش بينله مكان
لا عارف امته هوصلك
و لا عارف لسه ليه مكان
سجنك ده اللى موصفلك

حارس و ٣٠٠ قضبان
دمع راسم على خدك
فجر مش باينله اوان
و انا واقف على شطك
لهفتى بين ضلوعى تبان
لا عارف حقى اقربلك
و لا عارف لسكتك عنوان
كل اللى بنا كان
دقة وتر بردان
وشعر كان بيرسملك
جنه فى امل هربان
غريبه غربتى فيكى
و الاغرب منها لياليكى
و الاغرب منهم انى

رافض اكون ليكى
عاشق صحيح شمسك
و رافض اعيش بعدك
و رافض اكون ناسى
لكنى ليه رفضك؟!
يمكن عشان قلبك
خاين يمين عهدك
ولاه عشان عهدك
ما عش يوم فيكى

یا مکتوبالی

انا معاکي هکون طبیعی

متکشریش لو شخطت

و الصعیدی جوابیه نط

اصل انا طبعی کده

لما حب بحط خط

کل البنات الی نسیتهم

کانوا بنسبالی بط

فما بالک بیکی انتی

یا مو بحر ویا مو شط

تعالی لیه واسکنینی

تعالی کونی لیه بیت

اسمعی نبضی وجینی

و اعذرینی لو شکیت

اصل انا عانت قبلك
قلبي فيه واكتفيت
و انتى ليه كل حاجه
فعذريني لو حكيت
يا مكتوبالى الصبر سافر
و القى لسه مجاش
و الحنين اهو لسه صابر
و اللى فات اهو راح بلاش
هتلقيني ازی حببتى
و المكان مليان بنات
ميتين جوه حقيقتى
و مكتوبين جوه اللى فات
بس ليه ما جتیش سعتها
قبل ما تكون السعات

ففيها ماضى بيعتبنى
و العتاب يطوى السكات
الشرف انتى وانتى
الشرف فيكى بدايه
لكل حاجه فيكى تنطق
بالهدى وبالهدايه
ما تدمعيش يا حبيبتى ما انتى
راسيه ع الحكايه
انا فرحك لما سبتى
كل دمعك فى هويا
انا عمرى ما كنت ليهم
صدقينى و متخفيش
هما حاجه غيرك انتى
انتى نار ما بتتطفيش

انتی جنه و الجنه فیکی
جنه تانیه من الحنان
انا لیهم کتبت کلمه
و کتبت لیکی کام دوان
انا قاسی ؟! ده مش قسیه
صدقینی ده کان زمان
انا ابنک یا حببتی
ف الهوا ملیش مکان
اعذورینی ده ربایه
الخشونه قبل الحنان
علمونی ان الرجوله
یا حببتی اتزان
و ان احبک بس حبک
فی عنیه ما بیان

علمونی انی احبك
و ان صونك
و ان اشيلك جوه منى
وان اخليك ضلوعى عش
دافى من الامان
فعذرینى متزعلیش
لما اغیر ولما اشط
و لما ابقى معاكى
و اسألك عن واد یفط
ابقى جوبینى سعتها
قبل ما یعلالی فوط
ما تضحكیش وتقلی عصبی
اسمعینى ادینى قولت

المحتويات

القصيدة	الصفحة
ازوريس	٨
الهارب	١٢
الواد عرفان	١٠
ترحال	١٢
تناقض	١٦
حببتي ماتت	٢٠
شخبطة	٢٦
شفوكى فيه كليوباترا	٣٠
طلبتى ليه ؟؟..	٣٦
فى عز بؤنه	٤٠
قـدري	٤٤
لدوعى السفر	٤٦
مش ايجابى	٥٠
مش فاهم	٥٤
وتر بردان	٥٨
يامكتوبالى	٦٢

